

— при вивченні будь-якої дисципліни бажано проводити «вхідний контроль», який допоможе виявити і усунути прогалини в знаннях;

— завдання для СРС можуть містити дві частини — обов'язкову і факультативну, розраховану на більш сильних з даної дисципліни студентів.

Таким чином, за умови застосування принципу індивідуалізації у процесі навчання підвищується результативність СРС, у студентів розвивається самостійність і творча активність, наслідком чого є ініціативність в інтерпретації одержуваної інформації, творчий підхід до її запам'ятовування, до накопичення і використання професійно значущих відомостей, що має велике значення в майбутній професійній діяльності студентів.

Тітенко Л. А., старший викладач кафедри управління персоналом та економіки праці

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗА ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРНО- ОРІЄНТОВАНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ

Педагог має подбати про те, щоб якомога більше органів чуття — око, вухо, голос, чуття мускульних рухів... взяли участь в акті запам'ятовування.

За такого дружнього сприяння всіх органів в акті засвоєння ви переможете найлінійішу пам'ять.

К. Ушинський

Поняття «компетенція» всебічно розглядається як у зарубіжній, так і у вітчизняній сучасній науковій літературі. Наприклад, в європейському проекті TUNING¹ «... поняття компетенцій включає знання й розуміння (теоретичне знання академічної галузі, здатність знати й розуміти), знання як діяти (практичне й оперативне застосування знань до конкретних ситуацій), знання як бути (цінності як невід'ємна частина способу сприйняття й життя з іншими в соціальному контексті)».

Зазвичай розрізняють професійні і загальні компетенції. До професійних компетенцій у першу чергу відносять професійні

¹ <http://www.let.rug.nl/TuningProjekt/index.ht>.

знання, досвід, уміння, навички, а також професійні здібності та особистісні особливості.

Набуття професійних компетенцій у процесі навчання формує нові вимоги до змісту освіти, технологій і форм навчальної діяльності. Сьогодні більшість сучасних форм навчання неможливо застосовувати без використання комп'ютерної техніки, інформаційно-комунікаційних технологій і відповідного програмного забезпечення. Тому їх слід розглядати як комп'ютерно-орієнтовані форми навчання.

Ефективним є навчання студентів на конкретних прикладах із застосуванням такого комп'ютерно-орієнтованого засобу як мультимедійна презентація. Подання навчального матеріалу у мультимедійній формі, об'єднуючи текст, графічне зображення, звук, відеозображення на лекціях, практичних (аудиторних) заняттях, сприятиме запам'ятовуванню та засвоєнню студентами до 60 % інформації, тобто набуттю ними певних професійних компетенцій.

Крім мультимедійних презентацій студентам має бути надано можливість використовувати в навчальному процесі електронні бібліотеки, довідково-пошукові системи Internet, електронні посібники та ін.

Зазначимо, що на нашу думку, на сьогодні найефективнішим серед різних видів комп'ютерно-орієнтованих засобів навчання, через які реалізуються активні методи навчальної роботи студентів шляхом самостійного визначення послідовності опанування певних тем дисципліни у зручний для них час і в зручному порядку є електронні посібники для дистанційного навчання (далі —електронний посібник), в яких використовується гіпертекстова структура навчального матеріалу. Тобто саме гіпертекстова структура навчального матеріалу в електронному посібнику надає студентам можливість самостійно організовувати порядок вивчення необхідної інформації у зручному режимі.

Для створення такого виду комп'ютерно-орієнтованого засобу в КНЕУ використовується інтегроване середовище WebCT (World Wide Web Course Tools), що перекладається як «Інструментальний засіб створення курсів у світовій мережі».

Інтегроване середовище WebCT широко і успішно використовується в усьому світі (більш ніж 10 млн користувачів, студентів у 80 державах світу) і фактично є стандартом віртуального середовища навчання².

² Технологічні та методичні вимоги по розробці і використанню мережевих курсів в інтегрованому середовищі WebCT. — К. : КНЕУ, 2009. — С. 4—5.

Отже, для набуття професійних компетенцій майбутніх фахівців, викладач повинен раціонально поєднувати традиційні та комп'ютерно-орієнтовані форми навчання, використовуючи різні засоби, що спрямовані на активне сприйняття навчальної інформації, забезпечуючи засвоєння різних видів науково-професійних знань, закріплюючи вміння та навички.

Ткачук О. В., доц. к-ри маркетингу, канд. екон. наук

ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК ПЕРСОНАЛЬНОГО ІМІДЖУ СТУДЕНТА-«ПІАРЩИКА»

Актуальність і значущість проблеми формування іміджу студента у сучасних умовах розвитку освіти та суспільства недооцінити важко. Проблема іміджу студента є актуальною в умовах розвитку суб'єктних відносин, коли особистість, її якості стають основою взаємовідносин. Саме цій стороні педагогічної діяльності зараз приділяється все більша увага.

Термін «імідж» широко трактується, але треба відзначити, що до цих пір немає однозначного його тлумачення. Згідно енциклопедичному словнику, імідж (англ. image, від латинського *imago* — образ, вигляд) — це цілеспрямовано сформований образ людини, покликаний справити емоційно-психологічний вплив.

У наш час зустрічається кілька підходів до розгляду структури іміджу, які об'єднує виділення особистісних, морально-психологічних і професійних складових іміджу (комунікабельність, емпатичність, рефлексія, толерантність, компетентність, грамотність мови, креативність, організаторські здібності і т.д.). При розгляді структури іміджу, можна врахувати точку зору В. М. Шепеля, який виділяв 3 групи якостей, що складають його статичне ядро:

1. природні якості (комунікабельність — здатність знаходити спільну мову з оточуючими; емпатичність — здатність до співпереживання; рефлексивність — здатність зрозуміти себе та іншу людину; красномовність — вроджена здатність впливати словом і т. д.);

2. характеристики особистості як наслідок освіти і виховання (моральні цінності, психічне здоров'я та ін.);

3. якості особистості обумовлені життєвим і професійним досвідом (мудрість, компетентність, діловитість і т. д.).